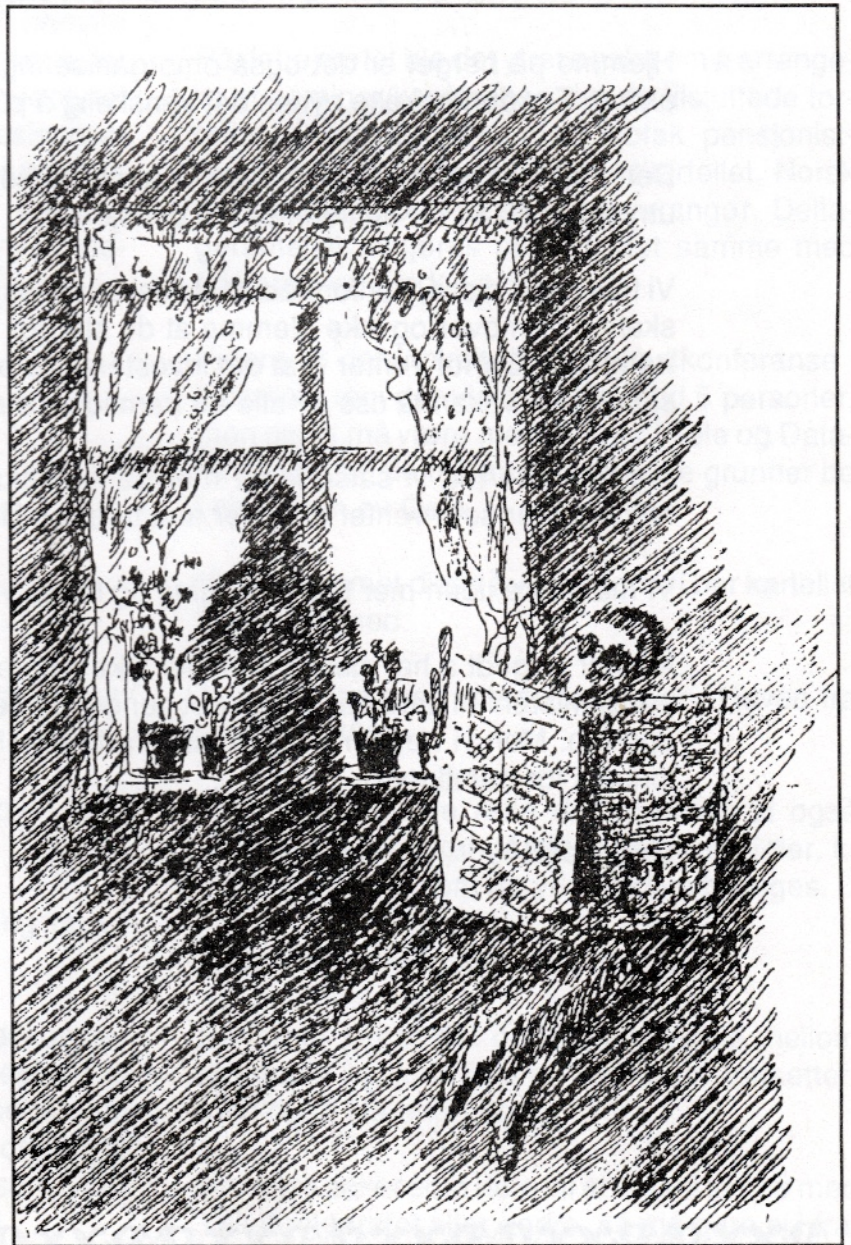
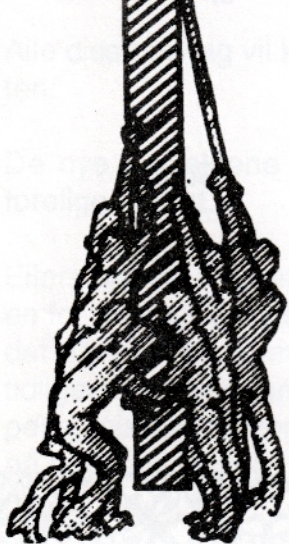
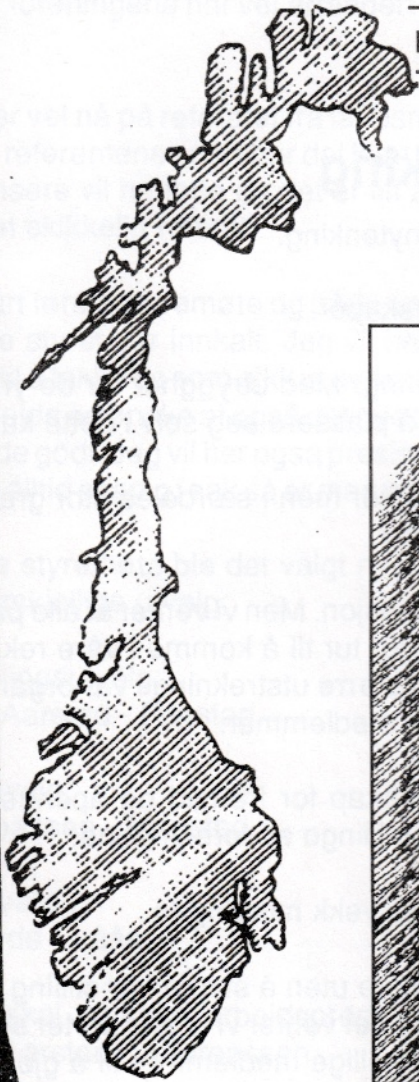

ELE-PENSJONISTEN

Nr. 3/91 Medlemsblad for Televerkets Pensjonistforbund 18. årgang

Leder:

Omorganisering – nytenking

Vi lever i en verden med omvurderinger og nytenking.

Ute er det omorganisering med den uro det skaper.

Hjemme på berget er det også omorganisering. Med utrygghet for de yrkesaktive. For den enkelte synes det vanskelig å plassere seg selv i dette kaos.

Dette gjelder både oss som idag er pensjonister men i særdeles stor grad vil utrygghet slå ut for de kommende pensjonister.

Vi føler med disse, har forståelse for deres situasjon. Men vi venter at alle parter skal se fremover og ikke glemme at de står for tur til å komme i våre rekker i fremtiden. Derfor venter vi at det investeres i større utstrekning i vår organisasjon slik at vi kan ta oss av alle de fremtidige medlemmer.

Fra vår side må vi satse langt mer på kunnskap for fremtid og åpenhet for medlemmer som venter seg mer enn turer og Bingo av foreningene.

Vi må bruke tiden mer til planlegging og legge vekk mimringen.

Minner er godt å ha, men vi kommer ikke videre uten å styrke vår stilling som pensjonister. Til arbeidet trengs det penger og det venter vi at alle parter slutter opp om. Men vi trenger også positive arbeidsvillige medlemmer til å gjøre en innsats for fremtiden.

God høst!

Gudrun

Hilmars spalte:

Hei igjen

Sommeren er på hell, vi har hatt ferie og det har preget aktiviten til både forbundet og foreningene. Det vil si, foreningene har vel arrangert turer og utflukter.

Mange venter vel nå på referatet fra landsmøtet og jeg håper referentene snart har det klart. Men også Bergensere vil ha ferie og det er litt av en jobb å få til et skikkelig referat.

Vi har hatt vårt første styremøte og både det nye og det gamle styret var innkalt. Jeg vil benytte anledningen til å takke de som gikk ut av styret for godt samarbeide og ønske at også det nye styret vil samarbeide godt. Jeg vil her også presisere at om man ikke alltid er enig i sak så er man venner.

På det første styremøte ble det valgt nye medlemmer til forskjellige utvalg:

Nytt forhandlingsutvalg:
Adriansen - Aarstad - Frigstad

Nytt studieutvalg:
Låås - Andreassen - Mogstad

Nytt verveutvalg:
Nordal - Hovde - Låås

Utvalg som skal revidere arbeidsprogrammet:
Adriansen - Aarstad - Andreassen.

Alle disse utvalg vil komme i arbeid utover høsten.

De nye vedtektene er sendt til trykking og vil foreligge snart.

Ellers har det vært et møte i samarbeidskomiteen for offentlige ansatte. Det ble her bestemt at det nåværende samarbeide skal fortsette som tidligere og med tanke om å få flere offentlige pensjonistforeninger med. Det er mye som tyder på at det vil bli flere som slutter seg til.

På dette møtet ble det ytret ønske om å arrangere et seminar/konferanse der de tilsluttede forbund deltar sammen med Norsk pensjonistforbund og Statstjenestemannskartetlet. Norsk pensjonistforbund vil stå som arrangør. Delta-gerantallet avgjøres senere, det samme med tidspunkt og sted.

Videre er det innkalt til pensjonistkonferanse i kartellets regi der vi kan delta med 5 personer, men disse må være medlemmer i Tele og Dataforbundet og de må av økonomiske grunner bo i nærheten av Oslo.

Vi har fremmet disse forslag som vi ber kartellet å arbeide med:

1. Gjøre noe med etterlattepensjon. Heves fra 60% til 80%.
2. Ta opp med de rette departement at også pensjonistene kan få tildelt velferdsmidler, kr 90 pr. år, slik som de yrkesaktive bevilges.
3. Opprette stilling som eldreombud.

Så håper jeg at det gode samarbeide mellom forbundet og foreningene ikke bare fortsetter, men også blir enda bedre.

Har dere saker som dere vil at vi skal ta opp med Teledirektoratet eller andre, så må dere si i fra.

Forts. neste side

Den nye bedriftsoverlegen i Televerket sa på landsmøtet at han vil være så positiv som mulig dersom vi reiser saker som det er muligheter for å løse.

Ellers har jeg allerede fått invitasjon fra noen foreninger om å delta på julemøter, årsmøter og vanlige medlemsmøter. Dette synes jeg er positivt for det er en fin måte å bli kjent med hverandre på og å diskutere forbundets drift. Det er bare å si i fra.

Som sagt, sommeren er over og nå må vi gå igang å arbeide til beste for pensjonistene.

Jeg hører gjerne fra dere.

Hilmar

Hallo Sandnessjøen!

Vi venter spent på hvordan det går etter at det kom henvendelse fra Sandnessjøen om materiell til pensjonister som ønsket flere opplysninger om sine pensjonsrettigheter. Vi registrerte ualmennlig mye henvendelsder før valget fra urolige pensjonister også andre steder i landet.

Men Sandnessjøen var en av våre hvite flekker hvor vi manglet kontakten med pensjonister. En ivrig tillitsvalgt og yrkesaktiv satte det hele igang.

Fra vår side er det beklagelig at vi har så altfor lite ressurser i forbundet til å drive så aktivt vi ønsker så vår takknemlighet er stor.

Vi venter på å få forening nr. 24 før året er omme.

Lykke til Marta!

Etterlysing

Vi etterlyser gamle papirer fra tiden for forbundets stiftelse.

Det mangler oppgaver for å samle opplysninger med hensyn til stiftelsen av vårt forbund. Skulle noen av våre eldste medlemmer sitte igjen med noen referater fra den tiden da Bergen, Trondheim og Oslo gikk sammen om å stifte vårt forbund vil vi svært gjerne ha disse, eller kopier av disse. Vi vet at Bergens-foreningen har samlet en del, men regner med at det også finnes oppgaver andre steder. Når vi skal samle oppgaver til en framtidig historie er det fint å få den belyst på best mulig måte. Se i skuffer eller på loftet om du har noe å låne oss.

Flere henvendelser til Telepensjonisten viser at det er interesse for å samle opplysninger om utviklingen. Og ikke bare sett fra pensjonisten/medlemmenes side, men gjerne også hvordan

forbundet ble møtt av andre i distriktet. Jo flere reaksjoner, dess mer allsidighet. Vi vil samle det og få gjort noe ut av det fremover.

Hilsen Redaktøren

Fra Dag og drøm

Ordene

*Ord er vanmakt. Hør bare
en kunstforståsegpåer
snakke kunst: Han står
med mange bøker i blikket
og kaster røykbomber
inn i templet.*

*Jeg tror ikke lenger på
de dypsindige ordene,
de spissfindige ordene,
de blasert gjespende ordene.*

*Jeg tror
på stumheten
hendenes hud
berøring
nærhet
Jeg tror at
vi må grave et Pompeii fram igjen
av lava-asken*

Med hendene.

Hans Børli

Kongsvinger på ferde-vei

Kongsvingerforeningen hadde en tur sist i august til Åkrene i Fetsund kommune.

Programmet var lagt opp med omvisning ved Televerkets anlegg inne i fjellet, med orientering om arbeidet i området og med bevertning både fra Televerkets side og foreningen.

Redaktøren var invitert og møtte deltakerne ved ankomsten. 25 livlige pensjonister hadde tatt seg tid i det fine sommerværet til å bli med på turen. Reiseleder hadde tenkt godt gjennom både tider og opplegg, var det første som slo meg etter møtet. Det startet med en ypperlig orientering om arbeidet i distriktet og så ble vi delt opp i grupper for å få best mulig utbytte av omvisningen.

Selve anlegget ble ferdig i 1982 og hadde kommet til etter initiativ fra tidligere generaldirektør, nå pensjonist, Per Øvregaard. Utbyggingen ble gjort i samarbeid med veivesenet slik at utsprenget fjell ble benyttet i veiutbygging i distriktet. Vi fikk ved vandringen gjennom hallene et godt inntrykk av effektivitet på en ryddig arbeidsplass, men med få arbeidstakere å se. Men vi hadde jo i orienteringen også fått greie på virkningen ved omlegging som foregår. For mange pensjonister virket det nok litt ensomt når de så

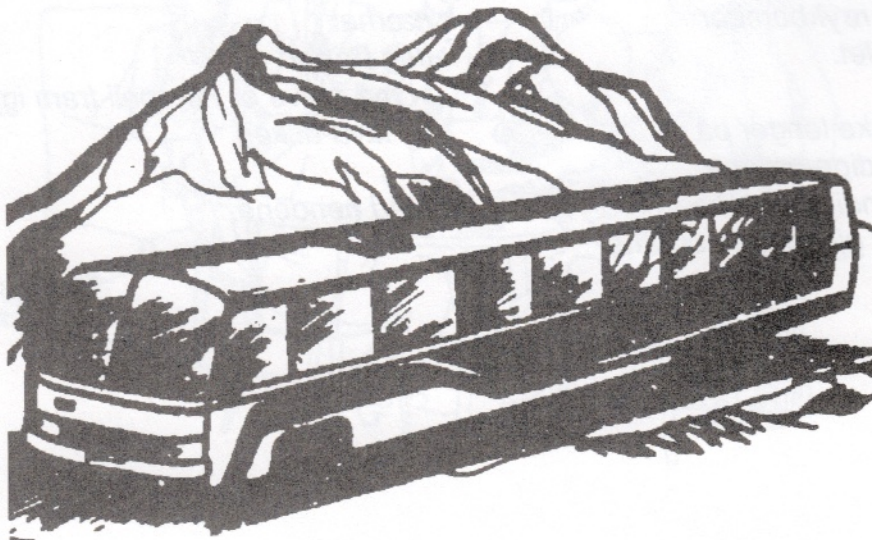
en enslig mann foran en skjerm i et stort rom. Men faktum var at vedkommende så ut til å trives og det så vi flere eksempler på.

Vi fikk også se hvordan mobiltelefonsystemet fungerte. Med imponerende kunnskap fikk vi forklart gangen i samtalen og hvordan de ble registrert. Utover alt det tekniske fikk vi også tid til et besøk i en samling som vel ved tid og stunder vil bli et virkelig tele-museum. Med stor iver var der samlet alt som kunne tenkes av gammelt utstyr. Det ligger en stor utfordring for Televerket til å støtte opp om denne ildsjelen av en samler. Og fra yrkesorganisasjonenes side burde det også være en oppgame å komme med en oppmuntring til fortsatt arbeid med samling av materiell.

Tid til bevertning ble det også før vi dro videre og spiste middag på Olavsgården, noe som foreningen sto for. Det var en på alle måter hyggelig og interessant dag som foreningen har all ære av. Det var også lagt inn mer i turen på hjemveien fikk jeg opplyst. Så innslagene måtte være til glede for alle slags interesser.

Min honnør til opplegget som var så variert og takk for at jeg fikk være med.

Gudrun

Trøndere på tur

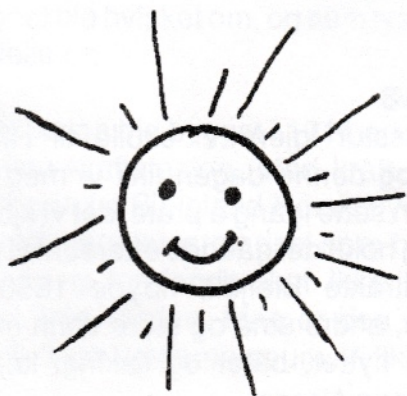
Det var mange som hadde tegnet seg til denne turen som hadde så mye å by på. Men denne gang var det svært mange som fikk forhindringer av ymse slag, slik at deltakerantallet ble redusert fra 46 til 34, samt 2 som skulle slutte seg til oss ved ankomsten hotellet.

Vi startet en kjølig og våt trøndersk morgen fra Leutenhaven kl. 0800.

Vår hyggelige unge sjåfør presenterte seg som Svein, og han kortet tiden for oss med historier og musikk til vi kom til Alvdal i 11-tiden. Der fikk vi deilig frokost på veikroa. Ved starten videre gjorde bussen en liten avstikker slik at vi fikk se statuen av bygdens kjendiser: Kjell Aukrust, n'Ludvik og n'Solan Gundersen. Så tok vi fatt på veien gjennom Østerdalens store skoger, og vi hadde ikke kjørt lenge før skogens Konge ville hilse på oss. En diger elg bykset opp fra veigrøfta og løvskogen og rett over veien like foran bussen. Det gikk heldigvis bra.

Ved Elgstua i Elverum hadde vi en liten stopp og strakk bena. Så bar det videre over Hedemarkens brede bygder: Løten, Romedal og Stange, og ca kl. 1500 var vi ved en flott ny veikro, Nebbenes, hvor vi fikk solid lunch – digre medisterkaker med surkål.

Ettersom vi nærmet oss Oslo, øket trafikken betraktelig, og vi fikk en kraftig regnskur, men Svein loset oss trygt innover mot hovedstaden. Ved Sentralbanestasjonen gjorde vi en stopp.

En av våre kvinnelige passasjerer hadde nemlig følt seg uvel mesteparten av turen, så hun og ektemannen valgte å avbryte turen i Oslo hvor de hadde en datter å ta inn hos og hun kunne søke lege. Vi fikk senere på kvelden beskjed om at hun var lagt inn på Rikshospitalet for observasjon.

Resten av turen gikk gjennom sol og regn, via Drammen og Kongsberg og Telemark. Ankomst hotellet ca kl. 1830, og der var det fint vær og vi var varme og sliten etter en lang tur. Til middag fikk vi kald buffet og noen små varmretter. Det var dansemusikk i salongen etterpå, men de fleste av oss var nok sliten og gikk ganske tidlig til køys.

2. dag 13/8

Vi hadde sovet godt i gode senger og foran oss hadde vi en rolig feriedag som startet med god frokost. Deilig sol og sommer, så vi ruslet småturer i nærheten av hotellet, og noen sprekinger tok en mosjonstur rundt «Bolken» (det minste vannet som lå nærmest hotellet).

Hotellet lå litt høyt i forhold til vannet, og fra spisesalen hadde vi en nydelig utsikt: Nærmest oss hadde vi et grønt jorde hvor det lå noen gamle fredede hus, et våningshus og et par stabbur, alle tjærebrunet og solsvilde – minner fra den tid det var skyss-stasjon ved Bolkesjø. Så hadde vi store Bolkesjø, blått og vakkert og mye gran og furuskog rundt omkring. Og over alt dette store fjellpartier. Lengst til høyre en del av Blefjell, så et lite glimt av Gaustatoppen med sine 1880 m.o.h. (hvis det var klarvær), og så midt imot oss Lifjell, et stort fjellparti med høyder på vel 1250 m.o.h.

Var det noe rart at maten smakte utmerket med en slik utsikt?

Etter lunch satte vi oss i bussen og tok en tur til Notodden. Det var en fin liten by, beliggende i en skråning, så det ble mange bratte gater. En fin steinkirke med en høy kirketrapp. Foran kirken

Forts. neste side

statue av en av byens store menn, og i kirkemuren relieffer av 2 av bygdens kjente musikere. Og foran alt dette var en hyggelig liten park.

Det var meget pent vær den dagen, og de fleste av oss tok en kaffetår og en is på utekafe, men det ble nesten for varmt for oss trøndere, så vi lengtet hjem til vårt hotell. Vi fikk deilig middag, og denne kvelden slo trønderne seg mer løs, og enkelte trødde dansen til hyggelig dansemusikk som ble besørget av to polakker.

3. dag 14/8

Tidlig opp – frokost kl. 0730, for vi skulle på båt-tur på Telemarkskanalen og båten «Telemarken» som gikk i fast rute skulle gå fra Notodden kl. 0900. Svein, sjåføren, var svært morgenopp-lagt og hadde mye morsomt å fortelle oss. Han skulle ikke være med båten, men skulle møte oss med bussen ved Lunde i Telemark. Han laget mye moro ut av dette.

Vi kom oss ombord, og til å begynne med var det litt surt og kaldt oppe på dekket, men sola kom og snart var alt såre vel. Pr. høytaler ønsket kapteinen oss velkommen ombord. Han fortalte oss om kanalens opprinnelse for ca 100 år siden. Den består av 3 vann: Heddalsvatnet, Storsjøen og Nomevann, og det var 3 sluser vi skulle passere.

Først ved Ulefoss med 3 kammer, så Eidsfoss med 2 kammer, så Vrangfoss med 5 kammer. Så her ble vi løftet 23 m og tilsammen ble vi løftet hele 44 m opp.

Vi fikk komme inn i førerhuset til kapteinen og han besvarte villig alle spørsmål og fortalte om gammelt og nytt i den vakre bygda vi passerte, og som vekslet mellom veldrevne gårder og solid gran og furuskog.

Vassdraget har fra tidligste tider vært brukt til tømmerfløting. Blant andre kom hollenderne hit opp så tidlig som 1600 tallet for å kjøpe tømmer til master på skipene. Det var sikkert vanskelig å få de velberget gjennom alle de store fossene. Det fortelles at i Øvre Ulefoss var det tidlig ordnet med skyss-stasjon, for det var stor trafikk av gjennomreisende.

Da industriens tid kom, var det familiene Aal og Cappelen som startet slik virksomhet. De holdt seg på hver sin side av vannet. Vi passerte Tinnfoss fabrikk hvor det en gang av tømmeret ble laget cellulose, og av den ble det laget papir. Fabrikken er dessverre nedlagt. Ulefoss Jernverk var heldigvis fremdeles i drift. Eidsfoss Kraftverk har 4 kraftstasjoner oppover vassdraget.

Men den moderne tid hadde også funnet veien frem til den idylliske Nordsjøen. Vi så mange koselige hytter og campingplasser og noe så nytt som Nordsjø ferieland.

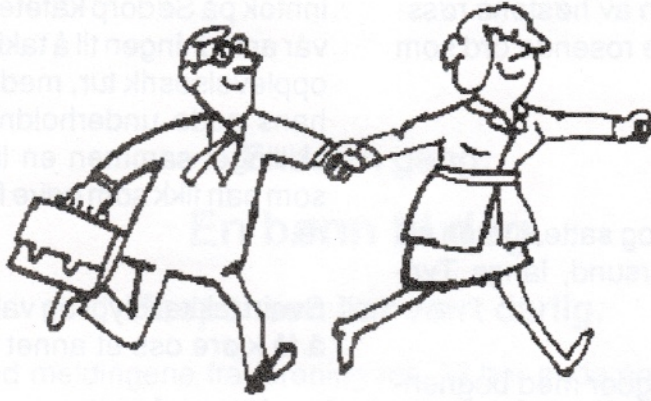
Da vi var ferdig med siste slusen fikk vi servert lunch ombord. Det var ferdige catering-pakker pluss kaffe. Det smakte fortreffelig. Så var vi straks ved Lunde, og der sto bussen og Svein og møtte oss.

Hjemreisen gikk forbi Bø, Gvarv og Notodden. Et vakkert stykke Norge, og vi hadde sett og lært en god del Norgeshistorie.

4. dag 15/8

Ut på busstur igjen. Vi skulle til Rjukan og Vemork, og denne dagen fikk vi med en lokal guide. Han satte igang å prate idet vi kjørte ut fra hotellet og holdt det gående ettersom vi passerte det langstrakte Blefjell, høyde 1650 m.o.h., Tinnsjøen, andre små og store vann med campingliv og hytter, båter og fiske, kort sagt – koselige ferie-Norge.

Dessuten var han litt av en historiker og fortalte om de egenartede stabburene i dalen, og om byggeskikker i gamle dager.

Vi passerte bygda Hovin som lå nede i et juv, mens Tinn lå i høyden. Innover mot Rjukan ble det trangt med høye fjell på begge sider. Vi fikk høre at solen her var borte i flere måneder om vinteren, og at 15. mars var soldagen med fest i hovedgaten i Rjukan. Gaten het Sam Eydesgate og gikk gjennom hele den langstrakte byen.

For å komme fram til Vemork, måtte vi skifte over i en mindre buss med egen sjåfør, for veien var smal og bratt og broen over elven var meget smal. Her pekte guiden oppetter fjellet på den ruten de norske sabotørguttene under krigen kom nedover, gikk over elven under broen, og opp fjellsiden på den andre siden og kom seg inn på baksiden av kraftstasjonen på Vemork. Her utførte de sprengninger som satte stopper for tungtvannproduksjonen som tyskerne hadde bruk for til å lage atombomber. For oss som har opplevet krigen var det rart å se dette som det i all hemmelighet ble hvisket om, og som tyskerne ikke ville fortelle om.

Vemork kraftstasjon ble bygget i 1911 og var da verdens største kraftstasjon. Med kraft herfra skapte Sam Eyde og Birkeland Norsk Hydro og begynte å produsere kunstgjødsel som har fått så stor betydning for landbruket ikke bare i Norge, men i hele verden. Idag er den svære bygningen industriarbeidermuseum. Vi fikk høre

om de store turbinene og maskinene, og i de andre rommene så vi redskaper og bruksgjenstander samt fotografier som viste oss livet for arbeiderne den gang fabrikken var igang.

Det ble servert svært god kaffe på kafeteriaen. Serveringsdamen fortalte med et glimt i øyet at den var kokt av tungtvann.

Hjemturen gikk via Tuddal, og da fikk vi riktig se den mektige Gaustadtoppen med sine 1883 m. o.h. og den solide råen (liksom sokkelen under toppen) som var 780 m.o.h. Veiens høyeste punkt var 1260 m.o.h. så det var litt av en fjelltur. Guiden nevnte navn på treskjærere, felespillere og andre kunstnere som denne dalen hadde fostret.

Vi kom oss ned til Sauland og Heddal og her besøkte vi den kjente Heddal stavkirke, som man mener stammer fra år 1447 og senere ble utvidet. Den var katolsk til år 1537. Den ble restaurert i 1952, og den er i bruk den dag i dag. Dette var en opplevelsesrik dag.

Om kvelden fikk vi gjester. En dame og en herre i nydelige telemarksbunader. Herren fungerte som kjøgemester, i gammel stil på dialekt og med stev attåt. Senere danset de både springar og gangar for oss og han sang et par gamle folkeviser. Den siste kvelden på hotellet ble således meget hyggelig.

Forts. neste side

Ved middagsbordet overleverte vår leder, Leif Hovde, en nydelig dekorasjon av høstens røsslyng til vertinnen, med mange rosende ord som takk for et hyggelig opphold.

5. dag 16/8 – hjemreisedag

Vi startet fra hotellet kl. 0900 og satte kursen via Kongsberg, Hokksund, Vikersund, langs Tyrifjorden, Hønefoss o.s.v.

Alt dette var fine jordbruksbygder med bugnende gule kornåkrer. Det var første gang jeg kjørte der så det slo meg liksom at også her har Norge et kornkammer, og for et vakkert land vi har. Ved Hadeland Glassverk gjorde vi en lengre pause for her var det utsalg fra glassverket med mye vakkert å kjøpe, noe billig og noe dyrt, alt etter smak og pengebok. Heldigvis var det også kafeteria der, for nå var det lenge siden frokost.

Vi fortsatte så via Brandbu, langs Einavannet, over Totenbygdene og ned til Gjøvik med blanke fine Mjøsa. Vi kjørte bare gjennom byen og inn på E6 som nå går på vestsiden av Mjøsa, og den går også utenfor Lillehammer, så den vordende Olympiabyen vår så vi bare i det fjerne.

Ved Vinstra ble det stopp for middag som vi inntok på Sødorp kafeteria. Her benyttet lederen vår anledningen til å takke Svein for en alle tiders opplevelsesrik tur, med trygg og god kjøring, og hans gode underholdning i bussen. Vi hadde skillinget sammen en liten sum i en plastpose som han fikk som gave fra oss fornøyde deltakere.

Svein takket blygt og vakkert for gaven, og håpet å få kjøre oss et annet år.

Det var varmt og godt vær, som vanlig, oppover Gudbrandsdalen, som nå begynner å bli kjent og kjær for oss.

Siste kaffestopp ble på Kongsvoll fjellstue, og så bare lengtet vi hjem etter så lang kjøring.

Lederen brukte mobiltelefonen og bestilte dro-sjer for oss som sto oppstilt da vi ankom Leutenhaven ca kl. 2130.

Vi takket hverandre for hyggelig samvær på en alle tiders tur.

*Liv Tessem
(sekr.)*

Enda en gang:

En bønn til deg.

Responsen har vært dårlig.

Det går litt tregt med meldingene fra foreningene. Vi ber enda en gang om at dere sender melding om når årsmøtene er gjennomført. Samtidig ber vi om at styrene i foreningene sender følgende opplysninger til oss, slik at vi kan vite når og hvor dere er samlet. Dette kan hjelpe på ved meldinger og kontroll av evt. returpost o.l.

Det vi ønsker er:

Foreningens navn:

Fast møtedag:

Fast møtested:

Har egen kontorplass:

Deler kontor med andre:

Fast kontortid:

Får hjelp til f.eks. skriving:

Får hjelp til turer o.l.:

Driver selv henting av medlemmer som ikke kan komme på møter av forskjellige grunner:

.....
.....
.....
.....

Klipp her så kanskje du husker at redaktøren gjerne vil forbedre forbindelsen

Takk for hjelpen

Gudrun

Fåfängelighet

*Jag har klättrat på önskningens stegen,
jag har klättrat så långt att jeg vet
att den stegen är hög som en himmel
och djup som en evighet ...*

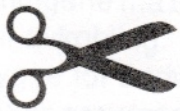
*Och människor ha gått på den stegen
i tusen och tusen år –
och ingen har visat dem vägen
var stegen står ...*

*Men alla som tvingas dess pinnar
de springa på glödande kol,
och aldrig i levande livet
de nå sitt mål ...*

*Jag har klättrat på önskningens stegen,
jag har gått ett par fjät – så jag vet
att den stegen är hög som en himmel
och allt är fåfängelighet.*

Nils Ferlin

Klipp – kommentarer

KTTL-bladet 9/91:

YS stat vil endre samordningslov

I dag kan opparbeidede poeng til Folketrygden ha negativ effekt for etterlatte ansatte i staten. Denne effekten av samordningsloven vil YS stat ha fjernet.

YS stat støtter Fremskrittspartiet sitt utspill om å endre loven. På enkelte punkter har praksis til og med vært i strid med Grunnloven.

I Pensjonisten (Norsk Pensjonistforbunds medlemsblad) har Jack Helle en spalte hvor han i nr. 4/91 tar opp rettssikkerhet for pensjoner.

Skattereformen er også bredt omtalt i bladet, som inneholder masse nyttig stoff for oss eldre.

I samme nr. kan du også finne opplysninger – spesielt aktuelle for Oslo-pensjonistene, hvor det meldes om at det vil bli opprettet et opplysningsforum for eldre.

Av aktuelle informasjon for den som ønsker å forstå verden omkring seg – og seg selv er også en kronikk i Aftenposten 11/7-91 hvor overlege Anders Evang omtaler en bok i helsespørsmål.

Nyttig stoff for oss, men enda mer nyttig for de som stiller med helsespørsmål. For hvordan skal vi klare oss uten å finne mening. Finne glede, den som styrker vår motstandskraft.

Han viser til at vi må *forstå* virkeligheten rundt oss, vi må *finne løsninger* for å komme ut av problemene og ikke minst *finne meningen* med det liv og de oppgaver vi står for.

Lesverdt og aktuelt finner du også i de forskjellige utgaver av tidsskriftet Fakta og i Illustrert Vitenskap hvis du synes du vil ha noe «lett» i hånden.

Pensjonistene og fremtidige levekår

Skattereformen 1992 ligger fortsatt og formørker fremtiden for pensjonistene. Finanskomiteens flertall (unntatt Fremskrittspartets representant) støttet forslaget til beskatning av pensjonistene.

Det her her: «det gradvis bør skapes større likhet i beskatningen av pensjonister og yrkesaktive på samme inntektsnivå. Spesielle ordninger for pensjonister med lave pensjoner bør likevel opprettholdes, og de som bare har minstepensjon å leve av skal fortsatt ikke betale skatt.»

Når det gjelder trygdeavgiften (som så mange pensjonister og deres anførte har reagert på). Har finansministeren ifølge oppsummeringen fra møte med organisasjonene i september uttalt at økningen i trygdeavgiftene er en del av profilen i beskatningen av pensjonistene.

Sett ut fra den vurdering våre folkevalgte har av pensjonistenes levekår vil en med god grunn spørre om de mangler kontakten med så store grupper i samfunnet eller om de ikke i det hele tatt følger med i hva som er virkeligheten for

store deler av de eldre i dag. En må jo spørre seg om de ikke leser aviser for vi kan jo ikke vente at de skal ta seg tid til å undersøke hvordan mange lever. Slike ting gjøres bare når det skaffer positiv mediaomtale.

Det er nok ikke rart at utfallet av valget ble som det ble etter at så mange skuffede pensjonister mistet troen på sitt gamle parti og noen steder tok saken i egne hender. Valget ble et svar i så måte.

Men for oss pensjonister hjelper det ikke stort slik etterpå. Det skal mer til enn både pensjonistpartier og nye organisasjoner for å rette opp feilen fra igår.

For oss er det eneste mulige å arbeide videre med å påvirke de som vi har valgt. Vi må skaffe oss mer kunnskaper og sette mer kraft inn på å virkelig ta diskusjonen med de som er satt til å styre. Enten det er i kommune eller i Storting. Vi må også få flere med i vår organisasjon, vi må lære samarbeide med de organisasjoner som snakker vår sak. Passiviteten skaper ingen bedring.

Foreningene må bli noe mer enn bare samlesteder til avkobling. Selvsagt trenger vi avkobling og hygge for å trives, men vi må også erkjenne at det er argumentene som teller i diskusjonen også etter endt arbeidsinnsats. Vi må ikke være så fortvilet redde for å gå litt på tvers av vedtatte normer. For hvem har vel sagt at det å være pensjonist skal være så passivt. Det er lov å bruke både hodet og stemmen for å fremme bedre kår. Det står ingensteds skrevet at når du har valgt et styre så skal du slippe å tenke selv. Se bare hvor mange som tabber seg ut i forretninger, banker, kommuner o.l. Se på alle egoister som gjør feil ved å snakke sin egen sak. Har da ikke du som ønsker å snakke for rettferdighet for de som ikke får den hjelp de trenger, som ikke får den pleie de har krav på, har ikke du en sjanse

til å rette opp feilen. Det er lov å bli sint og kanskje uttrykke seg litt klønet sånn til å begynne med, men etter noen ganger har du lært. Det er lov å være sint når man har grunn til det.

Du har lov å stille krav i foreningen til at den opplyser, diskuterer og fremmer krav til bedring av vilkårene der hvor du bor. Er det liten reaksjon kanskje noen kan gå sammen om å starte en diskusjonsgruppe og den veien få summert opp spørsmål som er aktuelle.

Ikke gi deg, men stå på så kanskje vi finner hverandre fremover.

Gudrun

Du har tappat ditt ord

*Du har tappat ditt ord och din papperslapp,
du barfotabarn i livet.*

*Så sitter du åter på handlarns trapp
och gråter så övergivet.*

*Vad var det för ord – var det långt eller kort,
var det väl eller illa skrivet?*

*Tänk efter nu – förrn vi föser dej bort,
du barfotabarn i livet.*

Nils Ferlin

RETURADRESSE:
Universitetsgt. 7
0130 Oslo 1

.....

MELD DEG INN I TELEVERKETS PENSJONISTFORBUND

Her møter du venner og kollegaer, oppfrisker gamle minner fra tidligere år.
Programmet varierer i de forskjellige foreningene. Ta kontakt med din lokale forening.

Televerkets pensjonistforbund, Sekretariatet
Universitetsgt. 7, 0130 Oslo 1 Telefon (02) 40 51 30 / (02) 488990 l.j. 6627

Landsstyret

Leder	Hilmar Adriansen, Kongensgt 10, 3600 Kongsberg	03	73 14 76
Nestleder	Leif Aarstad, Jerpevn. 14, 3030 Konnerud	03	83 45 67
Sekretær	Inger Frigstad, Gangvn. 28, 2800 Gjøvik	061	74 700
Kasserer	Ruth Myhre Sørensen, Strømskogen 53, 3030 Konnerud	03	88 41 76
Styremedlemmer	Gudrun Låås, Rimsoppfaret 49, 1476 Rasta	02	70 90 40
	Leif Hovde, Smørblomstvn. 18, 7035 Trondheim	07	93 58 93
	Arne Nordal, Falsensvei 26, 5032 Minde	05	29 40 30
Vararepresentanter	Tor Andreassen, Tandstadvn. 22, 3140 Borgheim	033	86 775
	Ingeborg Mogstad, Tollbugt. 34, 3044 Drammen	03	83 46 61
	Gerd Gehrken, Landingsvn. 82, 0767 Oslo 7	02	14 17 50
Revisorer	Olaf Aares, Persbråten 2, 0384 Oslo 3	02	14 14 65
	Ivar Breivang, Prost Holsviksv. 36, 1347 Hosle	02	24 11 20
Telepensjonisten:			
Redaktør	Gudrun Låås, Rimsoppfaret 49, 1476 Rasta	02	70 90 40
Redaksjonssekretær	Bjørn Grothning, Oberst Rodesv. 62, 1165 Oslo 11	02	29 62 35

Foreningene:

Arendal	Chr. F Corneliussen, Kirkevn. 32, 4800 Arendal	041	15 637
Bergen	Alf B. Erichsen, Lien 8B, 5037 Solheimsvik	05	29 67 98
Bodø	Øyvind Meyer Svendsen, Hålogalandsgt. 110, 8000 Bodø	081	20 930
Drammen	Birger Arvesen, Jonas Liesvei 39, 3022 Drammen	03	82 36 36
Gjøvik	Kåre Sønnervik, Odinsvei 6, 2800 Gjøvik	061	75 248
Hamar	Erling Skjæret, Casparis vei 11, 2300 Hamar	065	24 900
Harstad	Margareth Jensen, Borggt. 4 B, 9400 Harstad	082	62 481
Haugesund	Ole Samuelsen, Midttua 21, 5500 Haugesund	047	23 030
Kongsvinger	Ellen Bentengen, Blomstervn. 52, 2200 Kongsvinger	066	14 944
Kristiansand	Magne Jørgensen, Major Laudalsv. 26, 4630 Kristiansand	042	93 550
Kristiansund	Olga Rossbach, Eventyrvn. 19, 6500 Kristiansund	073	72 627
Levanger	Odd Øfstedal, Jamtveien 17, 7600 Levanger	076	81 940
Lillehammer	Edmund Ekeland, Hammersengveien 53, 2600 Lillehammer	062	50 288
Molde	Inger Aakvik, Langmyrvn. 17, 6400 Molde	072	52 120
Oslo	Erling Helstrøm, Kongensgt. 21, 0153 Oslo 1	02	40 61 43
Skien	Ingeborg Klepp, Borgelia 43, 3900 Porsgrunn	03	50 26 46
Sogn og Fjordane	Mirjam Holvik, Postboks 4, 6701 Måløy	057	51 356
Stavanger	Sverre Jacobsen, Jørgen Moesgt. 20, 4011 Stavanger	04	53 19 40
Steinkjer	Einar Henriksen, Lundsengvn. 23, 7700 Steinkjer	077	69 597
Trondheim	Leif Hovde, Smørblomstvn. 18, 7035 Trondheim	07	93 58 93
Tønsberg	Tor Andreassen, Tanstadvn. 22, 3140 Borgheim	033	86 775
Østfold	Ivar Weum, 1588 Rygge	09	26 02 70
Ålesund	Helmi Ruud Olsen, Hatlevika 83, 6016 Ålesund	071	45 892

Ansvarlig redaktør for telepensjonisten:
Gudrun Låås, Rimsoppfaret 49, 1476 Rasta
Frist for stoff til neste nr. 15. november 1991